

«Заграй, сопілочко, мені»

Музична вітальня для учнів 5-6 класів

Мета. Виховувати у гімназистів любов до прекрасного, сприяти формуванню естетичного смаку, розкривати красу й багатогранність музичного мистецтва, розвивати інтерес до культурної спадщини нашого народу.

Вокальний ансамбль учнів 6-х класів виконує «Веселкову пісню» на слова О.Кононенка, музику О.Жилінського

О, музико, благословенна будь!

З тобою я ніколи не прощався

У дні журби та у часи спокут

Тобою кожен ранок починався.

Об тебе розбивалися віки,

Як списів рій об чоломи черлені,

Брини й сьогодні – чисто і знаменно.

Із витоків прадавньої ріки.

Ведучий 1 Добрий день, дорогі шестикласники та гості нашого свята. Ми вітаємо всіх, хто завітав сьогодні на нашу мистецьку вітальню «Заграй, сопілочко, мені». Разом з вами ми доторкнемося до неповторного світу музичного мистецтва.

Ведуча 2 1 жовтня ми відзначаємо міжнародний день музики. Цей день був заснований першого жовтня 1975 року по рішенням ЮНЕСКО. Свято відзначається щорічно у всьому світі великими концертними програмами. В цей день лунають твори, які ввійшли в скарбницю світової культури.

Ведуча 1 Українці – дуже музичний та співучий народ. Зображення музик можна побачити на фресках Софії Київської, але музичні інструменти з бивнів мамонта знайдені археологами на околицях давнього Чернігова, свідчать про те, що на просторах України музика лунала ще 20 тисяч років тому.

Лети, здіймайсь народна пісня,

Велична і простора.

Така вродлива і весела,

В рясних мережках музики і слова.

Вокальний ансамбль 5-х класів подарує Вам пісню на слова М.Федунця, музику В.Кравчука «Не цурайся пісні».

Музика душі українського народу це милозвучні пісні, в яких джерельною водою струменять почуття радості, смутку, гумору, любові.

Минають віки, змінюються покоління, а пісня залишається, через усі поневіряння проносить вона свої чари.

Пісня! Як багато вона важить у житті людини!

З народного напившись джерела,

Як із Дніпра бере веселка воду.

О рідна пісня, знову ти прийшла

До матері, до батька – до народу.

О пісне! Від народу кров і плоть

Ти узяла, щоб лиш йому служити.

Тебе ніхто не може побороть,

Бо вільний дух твій – правдою повитий.

Музика, як казка, музика — жива.

І не треба серцю будь-які слова

В музиці — найвищі ніжні почуття.

В ній любов і туга, та саме життя.

Музика, як море, то штормить, то ні.

Там знаходить серце рятівні вогні.

Музика, як сонце, гріє нам серця,

Їй нема початку і нема кінця.

І чого не зможеш словом досягти,

В музиці розкажеш щирі правду ти.

Дует дівчаток виконує пісню «Музика», яку написали Ю.Рожкова та І.Боровик.

О! Музика! Яке це справді диво,
Вона підносить в сині небеса,
Ти невагомий і летиш щасливо,
А навкруги простори і краса.
І стільки щастя, радості легкої,
Любові, світла, ласки навкруги.
Краси божественної, неземної,
Реальність враз втрачає береги...
А хвиля музики тебе несе, гойдає.
Відносить в загадковій світи.
І вабить душу, ніжно пригортає.
Частинкою її стаєш і ти.
І все земне уже неактуальне,
А лише музика в душі твоїй луна.
То спрагла, лагідна, а то печальна,
Але тобою випита до дна.

Ансамбль сопілкарів виконує «Колискову» Є.Гуцала.

Заграй, сопілочко, пісні,
Що так намріялись мені,
Нехай послухають їх люди.
Заграй неголосно та щиро,
Щоб заясніло, задощило,
І розцвіло квітками всюди.
Заграй, як дівчина красна

Вінок з квіток моїх сплела,
До серця горне, бо ж зів'яне.

І, може, серце молоде
В віночок пісню заплете –
Тоді тепліше в світі стане.

Ансамбль сопілкарів виконує твір Є. Гуцала «Віночок».

Народна пісня, дума чи романс
У душу ллється і заповняє.
Та заворожує, чаклує нас,
І в саме серце раптом проникає.
Народна пісня ... Не страшний їй час!
У ній звучання рідні й позивні...
Вона живе у кожному із нас,
Мабуть-таки, на генетичнім рівні.

Всі виконують українську народну пісню «Ой у лузі червона калина».

Ведучий 1. Ось і підійшла до завершення наша мистецька вітальня. Ми поринули у багатогранний і неповторний світ музичного мистецтва українського народу, в його історію.

Разом Дякуємо всім за увагу. До зустрічі!